Agersø

Agersø kan ikke bryste sig af finkulturelle seværdigheder, men der er et herligt miljø i den lille fiskeri- og lystbådehavn på kysten ud til Agersø Sund, og den flade ø indbyder til cykelture i det svagt bølgende danske sommerland, hvor fårene bræger, køerne muuh'er, og viber og måger flokkes på de marskagtige engdrag.

Igennem mange år var mit kendskab til Agersø begrænset til synet af den lange, flade ø, der i nord hænger sammen med den lille bakketop Egholm, når vi sejlede Sjælland Rundt i de forgangne tider, hvor alle med blot et gran af sejlsportsinteresse deltog i den gang verdens største kapsejlads - deltagermæssigt altså.

Når sommerturen i barndommen gik til det sydfynske fra Storkøbenhavn på "Djævleøen", var det altid nabo-øen Omø, der måtte lægge havn til overnatning, når det ubehagelige Smålandshav, som var kendt og frygtet for sine grunde og væmmelige krappe bølger, var passeret.

Engang i halvfemserne besøgte vi endelig Agersø og gled forsigtigt ind i havnen med "Ghoster", der med sin dybgang på 2,45 m ikke altid kan forcere ophobet havneslam og sandrevler på vandring.

Vi kom fint ind og fandt en plads langs ydermolen i den nye lystbådehavn sønden for fiskerihavnen. Der var langt mere vand end de 2,5 m, som Komma's Havnelods indikerer - og den har man vel

tiltro til, når man selv er redaktør og har opdateret alle havnene.

Havnen var gabende tom denne efterårsweekend, men der kom et herligt, positivt havnefogedhunkønsvæsen og sagde velkommen til Agersø. Var der noget, hun kunne gøre for os, så skulle vi bare sige til. Nu havde vi blot tænkt os at slentre landsbyen rundt og derefter falde omkuld i cockpittet og forberede en sejlermiddag, men det søde væsen skulle da lige have sine havnepenge.

Ups - fire voksne mennesker havde alle glemt "tegnedrengen" hjemme på Thurø, så nu var gode råd dyre. Havnedamen tog det dog ganske roligt, men gav udtryk for, at det da var kedeligt ikke at have penge til en tur på kroen eller en is i kiosken, så om jeg ikke ville låne lidt penge, så kunne jeg da bare sende hende en check. Magen til tiltro til medmenneskers ærlighed skal man lede længe efter, og vi var behørigt imponerede eller vel rettere taknemmelige og lovede naturligvis at sende en check med havnepengene straks ved hjemkomst. Iskagen droppede vi.

I efteråret 2006 sejlede vi atter en tur til Agersø, og denne gang på forlænget weekend, så vi fik en hel lørdag på øen, som byder på så mange forskellige oplevelser.

Den første var, at sandvandringen gennem den noget åbne kampestensmole havde skabt lavvande i lystbådehavnen, så da "Ghosters" stævn med ekkolod målte 2,3 m vanddybde, gik "Perkines" i bak, og vi lagde os i stedet yderst i fiskerihavnen med udsigt til det gamle bådebyggeri og den fine lystbådehavn - langt bedre end udsigten til Stigsnæsværket på den anden side af sundet, en uskøn moderne nødvendighed i vort energikrævende samfund.

Der var stadig en duft af tjære omkring beddingen ved bådebyggeriet, og det ser ud til, at de få tilbageværende fiskere stadig kan høste deres udkomme fra kystfiskeriet.

Den nye havnefoged beklagede, men ydermolen var ikke tæt nok, så sandet vandrede ind, og der var ikke penge til uddybning hvert år - men bare jeg ville klage!

Vi startede weekenden med en lille rundtur i byen, hvor vi nød synet af de gamle kampestensgærder og smukke bindingsværkshuse og bestilte for en sikkerheds skyld bord til lørdag aften på den lokale kro over for præstegården. Maden var i øvrigt fremragende, og der var fuldt hus og højlydt fest i forsamlingsstuen.

Kirken måtte vi naturligvis aflægge et besøg, og det ydmyge rum viste tydeligt, at det ikke var et velstående samfund på Agersø, som tidligere havde delt kirkefaciliteter med Omø i Skælskør. Vi traf en af "menighedsrødderne", en sød dame, som fortalte om øens erhvervsmæssige tilbagegang med dens turistmæssige fremgang, hvis sommerlandliggere kan betragtes sådan.

Ved havnekiosken lejede vi cykler efter at have kigget på byens smukke mølle, der er museum. Færden i møllen er på eget ansvar. Men pyt, entreen kan betales - en tier for voksne og en femmer for børn. Men der er kun åbent onsdag samt fredag til søndag kl. 14-16 i skoleferien.

Jernhestene førte os helt ned på det sydligste af Agersø langt ud ad en grusvej, hvor der skulle være et gammel voldsted. Vi fandt nu kun et smukt fyrtårn og en stor flok køer, kvier og tyre, hvor sidstnævnte måske ville få nogle til at trække sig tilbage.

Men hvo intet vover, intet mister, og livet er fyldt af sære valg.

Min gudetro på at kreaturerne var tamkvæg, viste sig korrekt, men de udviste en meget påtrængende nysgerrighed uden dog på nogen måde at blive nærgående!

Agersø er faktisk en lang ø, og det føltes, som var det op ad bakke helt op gennem sommerhusområdet til dæmningen til Egholm, som er privat, men gerne må besøges i strandkanten.

Arne Magnussens herlige billede af Agersø viser tydeligt, hvilke storslåede landskabsoplevelser man kan få langs de blide engdrag, afrundede skovdækkede bakker og de lave skrænter ud mod Storebælt, hvor østersøtrafikken næsten er så tæt som folkevrimlen i Agersø Bys hyggelige gyder og stræder.

Ude i bugten i Agersø Sund mellem Egholm og Agersø har Dansk Sejlunion udlagt to bøjer, som man kan ligge ved, hvis man får havnekuller, og en smukkere ankerplads skal man lede længe efter på disse breddegrader.